

ปฏิจสมุปบาทจากพระโพธด្ឋ

หมวดที่ ๑๒

ว่าด้วย ปฏิจสมุปบาทที่ส่อไปในทางภูษากัน
— เพื่อศึกธรรม

ทรงขยายความปฏิจสมุปบาท อายุปะระหลาด*

ถูก่อนอ่านที่ ก็ค่านี้ว่า “ชรานรอนนี เหราณน้อดดีอชชาติ” กันนี้, เป็นนี้แล เป็นคำที่เรากล่าวแล้ว. ถูก่อนอ่านที่ กวนย้อนนี้ เชือกต้องทราบอธิบายโดยปริยายดังที่ไปนี้ หัวรังกับหัวข้อที่เรากล่าวไว้แล้วว่า “ชรานรอนนี เพาะบัวจั้กคอชาติ”;—

ถูก่อนอ่านที่ ถ้าหากว่าชาติ ชาไม่ได้มีแก่ใครๆ ในที่ไหนๆ โดยทุกชนิด โดยทุกอาการ กล่าวคือ เพื่อความเป็นเหตุ แห่งหนึ่งให้พหังคล้ายก็ได้, เพื่อความ

* หมายความด้วย หมายที่ ๙๗/๒๔/๔๘, ทรงแก่พระภานุที่ ที่กัณฑ์ภารกัณณ์กัม แมรันดู.

เป็น คนธรรม แห่งพวกคนธรรมพหงหลายก็คิ, เพื่อความเป็น อัมม แห่งพวกอักษรหงหลาย ก็คิ, เพื่อความเป็น กฎ แห่งพวกกฎหงหลายก็คิ, เพื่อความเป็น มนูษย์ แห่งพวกมนูษย์ หงหลายก็คิ, เพื่อความเป็น สัตว์สัตว์แห่งพวกสัตว์สัตว์หงหลายก็คิ, เพื่อความเป็น สัตว์นัก แห่งพวกสัตว์นักหงหลายก็คิ, เพื่อความเป็น สัตว์เลือยຄาน แห่งพวกสัตว์ เลือยกานหงหลายก็คิ แล้วไหร; ถูก่อนอาณท์: ชาติอีก้าไม่ได้มแล้วเกล็กวหงหลาย เหล่านั้นๆ เพื่อความเป็นอย่างนั้นแล, เมื่อชาติไม่มี เพราจะกับไปเปแห่งชาติ โภประการหงปวงแล้ว; ชารามนะ จะมีขึ้นมาให้เห็นได้ (ปัญญาณด) ในหมาด: ("ช้อนน นามได้ พระเจ้าช้า") ถูก่อนอาณท์: เพราเหตุนั้น ในเรื่องนี้, นั้นแหลก กือเหตุ นั้นแหลกคือนาน นั้นแหลกคือสมุหย นั้นแหลกคือบ้ำชัย ของชารามนะ; นั้นกือ ชาติ.

ถูก่อนอาณท์: ก็กันว่า "ชาติมี เพราจะบ่อจัดคือภ" กันนี, เช่นน แล เป็นก้าที่เรากราเเล้ว. ถูก่อนอาณท์: ความซ้อนนี เขอต้องทราบอธินายโดย ปริยาขังก่อไปนี้ ที่ตรงกับหัวข้อที่เรากราไวแล้วว่า "ชาติมี เพราจะบ่อจัดคือภ": ถูก่อนอาณท์: ถ้าหากว่าภพ ซักไม่ได้มเก่ไกร ฯ ในที่ไหนๆ โภทุกชนิด โภทุกอาการ ก่อจ้าก็อ ภามภพ ก็คิ, ฐูปภ ก็คิ, อฐูปภ ก็คิ, แล้วไหร; เมื่อภพไม่มี เพราจะกับไปเปแห่งภพ โภประการหงปวงแล้ว; ชาติ จะมีขึ้นมาให้เห็นได้ใน หมาด: ("ช้อนน นามได้ พระเจ้าช้า") ถูก่อนอาณท์: เพราเหตุนั้น ในเรื่องนี้, นั้นแหลกคือเหตุ นั้นแหลกคือนาน นั้นแหลกคือสมุหย นั้นแหลกคือบ้ำชัย ของชาติ; นั้นกือ ภพ.

ถูก่อนอาณท์: ก็กันว่า "ภนี เพราจะบ่อจัดคืออุปาน" กันนี, เช่น น แล เป็นก้าที่เรากราเเล้ว. ถูก่อนอาณท์: ความซ้อนนี เขอต้องทราบอธินายโดย

ปริยายคงท่อไปนี้ ที่ทรงกับหัวข้อที่เวลากราบไว้แล้วว่า “gap ไฟ เพราเวชชัยกืออุปากาน”: คูก่อนอนันน์ที่! ถ้าหากว่าอุปากาน จักไม่ได้มีเก่ากราบฯ ในที่ในนั้นๆ โดยทุกการนิด ไทยทุกอาการ กดล้ำกือ ภานุปากาน ก็ติ ภูษุปากาน ก็ติ สือแพหตศุปากาน ก็ติ อัตตราชุปากาน ก็ติ, แล้วไหร่; เมื่ออุปากานไม่มี เพราแควนคำบันไปเพ่งอุปากาน ใจย�认การทึ้งป่วงแข็ง; กพ จำเมืองมาให้เห็นได้ใหม่นะอ! (“ช้อนน์ หามได้ พระเจริญ”) คูก่อนอนันน์ที่! เพราเวทุนน์ ในเรื่องนี้ นั่นแหลกคือเหตุ นั่นแหลกคือนิทาน นั่นแหลกคือสมัย นั่นแหลกคือปัจจัย ของกพ; นั่นก็ อุปากาน.

ถูก่อนอานนท์! ก็คำนิว่า “อุปากานนี เพาะะบั้งอ้อคือพหາ” ตั้งนั้น เช่นนี้แล เมื่อกำกับเรากล่าวแล้ว. ถูก่อนอานนท์! การนั้นนี้ เศรษฐกิจการเมืองในไทย ไทยบริษัทกังก่อไปนี้ ที่ทรงกับหัวข้อที่เรากล่าวไว้แล้วว่า “อุปากานนี เพาะะบั้งอ้อคือพหา”: ถูก่อนอานนท์! ถ้าหากว่าพหานา จักไม่ได้มันแก่กรุงฯ ในที่ใหญ่ๆ อย่างกุญแจ ใหญ่กุญแจกรุง พลางก่อรูปพหานา สหกตตพหานา ลันดะพหานา รัชพหานา โภภูร์หันพหานา อันมีพหานา, แล้วไหร่; เมื่อพหานามีมีเพาะะความคับไม่แห่งพหานา ไทยประการทั้งปวงแล้ว; อุปากานนี จะมีขึ้นมาให้เห็นให้ใหม่หนอนะ? (“ขอหนึ่น หน้าให้พระรัชชา”) ถูก่อนอานนท์! เพาะะหนุนน์ ในเรื่องนี้, นั้นแหลกคือเหตุ นั้นแหลกคือเหตุ ก่อในหาน นั้นแหลกคือสมทัย นั้นแหลกคือป้าย ของอุปากานน; นั้นก่อ ก่อเหตุ.

ดูก่อนานนท์! ก็คิดว่า “พัฒนาเพื่อประโยชน์ส่วนตัว” กันนั้น
เป็นแบบ เป็นค่าที่แรกค่าวเดิม. ดูก่อนานนท์! ความชื่นใจ เรื่องท้องทรมานของนาย
ไทยบริษัทตั้งแต่ไปปีนี้ ที่ทรงกับหัวข้อที่แรกค่าวไม่แล้วว่า “พัฒนาเพื่อประโยชน์ส่วนตัว”
: ดูก่อนานนท์! ถ้าหากว่าเวหนา จักໄให้ได้มีเกียรตุ ในที่ไหนๆ ไทย
ทุกคนก็ โภคภักดิการ กล่าวก็อ จักมีความสัมภาระเวหนา ใจดีสัมภาระเวหนา

หมายถึงสัมภาษณ์ เข้าเวหนา ชิวหาลั้นยสัมภาษณ์ เวหนา กายสัมผัสสัมภาษณ์ เวหนา มนิษย์สัมภาษณ์ เวหนา, แล้วใช้รั้; เมื่อเวหนานไม่มี เพราะภารกิจไปแห่งเวหนา โดยประการ ทั้งปวงแล้ว; ตั้นหา จะพยั้นมาให้เห็นได้ในหมาด (‘‘ข้อนั้น หามได้ พระเจ้ารั้’’) ทุก่อนอันนั้น เพราะเหตุนั้น ในเรื่องนี้ นั่นแหล่คือเหตุ นั่นแหล่คือนิทาน นั่น แหล่คือสมุทร นั่นแหล่คือบ้ำซ้าย ของทั้นหา; นั่นคือ เวหนา.

อย่าอนอานนท! ก็คืออาการกังนี้แล (เป็นอันกล่าวไว้ร้า) เพราะอาศัย เวหนา จึงมีดัพหา;

เพราะอาศัยทั้นหา จึงมี การแสวงหา^๔ (ปริญณา);
 เพราะอาศัยการแสวงหา จึงมี การได้ (ตาโก);
 เพราะอาศัยการได้ จึงมี ความปลอมใจรัก (วินิจฉัย);
 เพราะอาศัยความปลอมใจรัก จึงมี ความเก้าหมัดหัวใจความชอบใจ (ฉนุหาราโคร);
 เพราะอาศัยความคำหนักกัวยวความพอใจ จึงมี ความสอนมัวเม่า (อชุโภสาน);
 เพราะอาศัยความสอนมัวเม่า จึงมี ความอัจฉริยะ (ปริกุคโน);
 เพราะอาศัยความอัจฉริยะ จึงมี ความคละทัน (มจุติย);
 เพราะอาศัยความคละทัน จึงมี การหวงกัน (อากรุโข);
 เพราะอาศัยการหวงกัน จึงมี เรื่องราวอันเลือกสรรของกัน^๕ (อากรุโข-ริกกัน); กกล่าวคือ การใช้อาชญาไม่มีคุณ การใช้อาชญามีคุณ การทะเลาะ การแก่งเม่ง การวิวาท การกล่าวค้าหมายบว่า “มีง! มีง!” การพูดคำส่อเดียด และการพูดเท็จ หังเสีย; ธรรมอันเป็นนาปอคุณมีหนทาง ย้อมเกล้าขึ้นพร้อม ด้วยอาการอย่างนี้; (เป็นอันว่า) ชื่อความเช่นนี้ เป็นชื่อความที่เราให้ถูกต้องไว้แล้ว.

๔. คำว่า “แสวงหา” ในที่นี้ หมายความแสวงห้อยหักษา ผู้คน, วิธีเป็นการแสวงห้อยหีบชรา หรือยกคุณบุณหักษา.

คุก่อนอาบน้ำ! ก็คำนี้ว่า “เพราจะต้องความกระหนน จึงมีการห่วงกัน” คั้นน์ เผื่อนน์เด เมื่อกำที่เรากล่าวเด้ย. คุก่อนอาบน้ำ! ความช้อนี้ เชือถ้อง หวานขอรับยาโดยปริยายก็กลับไปนี้ ที่ทรงกับหัวข้อที่เรากล่าวไว้แล้วว่า “เพราจะต้องความ กระหนน จึงมีการห่วงกัน”: คุก่อนอาบน้ำ! ถ้าหากว่าความกระหนน จักไม่ให้มี แก่ใคร ๆ ในปีใหม่ฯ โดยทุกชนิด โดยทุกอาการ แล้วไว้รั้, เมื่อความกระหนนไม่มี เพราจะคงคืนไปแห่งความกระหนน โดยประการหงัปปางแล้ว; การห่วงกัน จะมีขึ้นมา ให้เห็น “ให้เมืองหนาfat (“ด้วยน้ำ นำให้ หวานเพ็ก”) คุก่อนอาบน้ำ! เพราจะเห็นนี้

ເລື່ອງນີ້, ນັ້ນແຫະກີ່ເຫຸ້າ, ນັ້ນແຫະກີ່ອົບການ ນັ້ນແຫະກີ່ສຸມຸຍ້ ນັ້ນແຫະກີ່ປ່ອຈັບ
ຂອງກາງທຽບກັນ; ນີ້ກີ່ ການກະທະນີ.

ຖຸກ່ອນອານນີ້! ກີ່ກຳນິ້ວ່າ “ເຫຣະອາເສັກວາມຈັບອັນໄຈ ອົງນີ້ຄວາມ
ທຣະນີ້” ດັ່ງນີ້, ເຊັ່ນນີ້ແລ້ ເປັນກຳທີ່ເຮັກຄ່າວຸແດວ. ຖຸກ່ອນອານນີ້! ຄວາມຂ້ອນນີ້ ເຮັດ
ກ້ອງທຣານອອົບນາຍໂຄຍບີ່ຢາຍດັ່ງທີ່ໄປນີ້ ທີ່ກ່ຽວກັນຫົວໜ້ອທີ່ເຮັກຄ່າວຸໄວ້ລົ້ວ່າ “ເພຣະອະກັນ
ຄວາມຈັບອັນໄຈ ຈຶ່ງນີ້ການກະທະນີ”: ຖຸກ່ອນອານນີ້! ຄ້າຫາກວ່າຄວາມຈັບອັນໄຈ
ຈັກໄຟໄດ້ມີແກ່ໄກຮູ້ໃນທີ່ໃຫ້ ຖຸກ່ອນອານນີ້! ໂດຍຖຸກ່ອນນີ້ ໂດຍຖຸກ່ອນນີ້ ແລ້ວໃຫ້ຮັ້;
ເມື່ອການຈັບອັນໄຈໄປແລ້ງການຈັບອັນໄຈ ໂດຍປະກາດທັງປົງແລ້ວ; ກວານທຣະນີ້
ຈະມີໜຶ່ງນາມໃຫ້ເຫັນໄດ້ໃຫ້ນອອກໃຈ! (“ຂອ້ນນີ້ ນາມໄດ້ ພຣະເຈົ້າ”) ຖຸກ່ອນອານນີ້! ເພຣະ
ເຫຸ້ານີ້ ໃນເລື່ອງນີ້, ນັ້ນແຫະກີ່ເຫຸ້າ, ນັ້ນແຫະກີ່ອົບການ ນັ້ນແຫະກີ່ສຸມຸຍ້ ນັ້ນແຫະ
ກີ່ປ່ອຈັບ ຂອງກາງທຣະນີ້; ນີ້ກີ່ ການຈັບອັນໄຈ.

ຖຸກ່ອນອານນີ້! ກີ່ກຳນິ້ວ່າ “ເຫຣະອາເສັກວາມສອນຫັວໜາ ອົງນີ້ຄວາມ
ຈັບອັນໄຈ” ດັ່ງນີ້, ເຊັ່ນນີ້ແລ້ ເປັນກຳທີ່ເຮັກຄ່າວຸແດວ. ຖຸກ່ອນອານນີ້! ຄວາມຂ້ອນນີ້
ເຮັດກ້ອງທຣານອອົບນາຍໂຄຍປີ່ຢາຍດັ່ງທີ່ໄປນີ້ ທີ່ກ່ຽວກັນຫົວໜ້ອທີ່ເຮັກຄ່າວຸໄວ້ລົ້ວ່າ “ເພຣະ
ອາເສັກວາມສອນຫັວໜາ ຈຶ່ງນີ້ການຈັບອັນໄຈ”: ຖຸກ່ອນອານນີ້! ຄ້າຫາກວ່າຄວາມສອນ
ຫັວໜາ ຈັກໄຟໄດ້ມີແກ່ໄກຮູ້ໃນທີ່ໃຫ້ ຖຸກ່ອນອານນີ້! ໂດຍຖຸກ່ອນນີ້ ໂດຍຖຸກ່ອນນີ້ ແລ້ວໃຫ້ຮັ້;
ເມື່ອ ກວານສອນຫັວໜາໄມ່ນີ້ ເພຣະການຄັນໄປແລ້ງກວານສອນຫັວໜາ ໂດຍປະກາດທັງປົງແລ້ວ;
ກວານຈັບອັນໄຈ ຈະມີໜຶ່ງນາມໃຫ້ເຫັນໄດ້ໃຫ້ນອອກໃຈ! (“ຂອ້ນນີ້ ນາມໄດ້ ພຣະເຈົ້າ”) ຖຸກ່ອນອານນີ້!
ເພຣະເຫຸ້ານີ້ ໃນເລື່ອງນີ້, ນັ້ນແຫະກີ່ເຫຸ້າ, ນັ້ນແຫະກີ່ອົບການ
ນັ້ນແຫະກີ່ສຸມຸຍ້ ນັ້ນແຫະກີ່ປ່ອຈັບ ຂອງກາງທັງປົງ; ນີ້ກີ່ ການສອນຫັວໜາ.

คุก่อนงานนี้”。 ก็คือว่า “เพราจะต้องความกำหันต์กว่าความพอใจ” จึงมีความสัญญาน่า履行 ทั้งนี้ เนื่องนี้เดล เป็นคำที่เรากล่าวแล้ว。 คุก่อนงานนี้ ความนี้ เชื่อถือของหวานอย่างไทยเปรียญทั่วไปนี้ ที่ทรงกับหัวช้อที่เรากล่าวไว้แล้วว่า “เพราจะต้องความกำหันต์กว่าการพอยaise” จึงมีความสัญญาน่า履行： คุก่อนงานนี้ ถ้าหากว่าความกำหันต์ด้วยความพอใจ จ้าไม่ได้มิแก่กิจกรุ ให้ที่ไหนๆ โดยทุกชนิด โดยทุกอาการ แล้วใช้ร； เมื่อความกำหันต์ด้วยความพอใจไม่มี เพราความทันไปเหลือความ กำหันต์กว่าความพอใจ โดยประการทั้งปวงแล้ว； การสมญามา จะมีขึ้นมาให้เห็นได้ ในเมือง：“ขอให้ สามีได้ พระเจ้าชัก！” คุก่อนงานนี้！ เพราเห็นนั้น ในเรื่องนี้ นั้นแหลกศักดิ์สิทธิ์ นั้นแหลกศักดิ์สิทธิ์ นั้นแหลกศักดิ์สิทธิ์ ของความ สมญามา； นั้นก็ ความกำหันต์กว่าความพอใจ。

คุณอนันนท์! ก็ค่านี้ว่า “เพราอะศัยความปองใจัก จึงมีความ
กำหนดคั้ยความพอใจ” ทั้งนี้ เช่นนี้แล้ว เมื่อก้าวที่แรกล่าวแล้ว คุณอนันนท์
ความซึ้งนี้ เชือก็คงทราบอธิบายโดยประยักษ์ก็ต่อไปนี้ ที่ทรงกับหัวข้อที่เราต่อไว้แล้วว่า
“เพราอะศัยความปองใจัก จึงมีความกำหนดคั้ยความพอใจ”: คุณอนันนท์
ถ้าหากว่าความปองใจักไม่ให้มีแก่ใครๆ ในที่ไหนๆ โดยทุกรัตน์ โดยทุกอาการ
แล้วใช้ร; เมื่อความปองใจักไม่มี เพราจะความดับไปแต่ความปองใจัก ไทยประการ
ที่ปะปนแล้ว; ความกำหนดคั้ยความพอใจ จะเข้ามาให้เห็นได้ในหมาตอน (“ซึ้งน
หมายตี แหงเพี้ยร้า!”) คุณอนันนท์! เพราจะเห็นนั้น ในเรื่องนี้ นั้นแหล่งคือเหตุ
นั้นแหล่งคืออิราก นั้นแหล่งคือพูดหยัก นั้นแหล่งคือบ้ำข้อ ของความก่อเหตุคือความ
พอใจ: นั้นคือ ความปองใจัก.

คุก่อนอาหนห้าม ก็ค้าหัว “นราจะต้องการได้ ซึ่งมีความป่องใจอัก”
คำนี้ เป็นแหล่งเป็นกำที่เรากล่าวเร้า คุก่อนอาหนห้าม ความข้อนี้ เรื่องท้องทราบอยู่บาน

โดยเปรียบกังวลไปนี่ ที่กรงกับหัวข้อที่เรากล่าวไว้แล้วว่า “พระอาทัยการได้ จึงมีความปองใจรัก”: คุณอ่อนหวานที่! ถ้าหากว่าการได้ จักไม่ได้มีแก่ ใครๆ ในที่ไหนๆ โดยทุกกรณี โดยทุกอาการ แล้วใช้รั้; เมื่อการได้ไม่มี พระความดับไปแห่งการได้ โดยประการทั้งปวงแล้ว; ความปองใจรัก จะมีซึ่งมาให้เห็นได้ในหมาดอ; (“ช้อนนี้ หมายได้ พระเจ้าชั้้”) คุณอ่อนหวานที่! เพราะเหตุนั้น ในเรื่องนี้ นั้นแหลกคือเหตุนั้นแหลกคือนิทาน นั้นแหลกคือสมุทัย นั้นแหลกคือบ้ำชัย ของความปองใจรัก; นั้นคือการได้.

คุณอ่อนหวานที่! ก็ค่านิว่า “พระอาทัยการแสวงหา จึงมีการได้” กันนี่, เพ่นนี้แลกเมินค่าที่เรากล่าวแล้ว. คุณอ่อนหวานที่! ความช้อนนี้ เชอท้องทราบอธิบายโดยประโยชน์ทั้งที่ไปนี่ ที่กรงกับหัวข้อที่เรากล่าวไว้แล้วว่า “พระอาทัยการแสวงหา จึงมีการได้”: คุณอ่อนหวานที่! ถ้าหากว่าการแสวงหา จักไม่ได้มีแก่ ใครๆ ในที่ไหนๆ โดยทุกกรณี โดยทุกอาการ แล้วใช้รั้; เมื่อการแสวงหาไม่มี พระความดับไปแห่งการแสวงหา โดยประการทั้งปวงแล้ว; การได้ จะมีซึ่งมาให้เห็นได้ในหมาดอ; (“ช้อนนี้ หมายได้ พระเจ้าชั้้”) คุณอ่อนหวานที่! เพราะเหตุนั้น ในเรื่องนี้ นั้นแหลกคือเหตุนั้นแหลกคือนิทาน นั้นแหลกคือสมุทัย นั้นแหลกคือบ้ำชัย ของการได้; นั้นคือการแสวงหา.

คุณอ่อนหวานที่! ก็ค่านิว่า “พระอาทัยกัณหา จึงมีการแสวงหา” กันนี่, เพ่นนี้แลกเมินค่าที่เรากล่าวแล้ว. คุณอ่อนหวานที่! ความช้อนนี้ เชอท้องทราบอธิบายโดยประโยชน์กังวลไปนี่ ที่กรงกับหัวข้อที่เรากล่าวไว้แล้วว่า “พระอาทัยกัณหา จึงมีการแสวงหา”: คุณอ่อนหวานที่! ถ้าหากว่ากัณหา จักไม่ได้มีแก่ ใครๆ ในที่ไหนๆ โดยทุกกรณี โดยทุกอาการกล่าวคือ ความกัณหา ภวัตต์กัณหา วิภวตัณหา, แล้วใช้รั้; เมื่อกัณหา

ไม่ใช่ เพราะความทับปีไปเพียงพัฒนา โดยประการทั้งปวงแล้ว; การตรวจสอบ จึงมีขึ้นมาให้เห็นให้ใหม่หนอ? (“ขอหัน หมายได้ พระเจ้าช้า!”) ถูกก่อนอาณานิพัทธ์! เพราะเหตุนี้ ในเรื่องนี้ นั่นแหล่งคือบทุ นั่นแหล่งคือนิทาน นั่นแหล่งคือสมุทัย นั่นแหล่งคือปัจจัย ของกรรมตรวจสอบ; นั่นคือ พัฒนา.

ถูกก่อนอาณานิพัทธ์ ก็ถูกจากการทั้งนี้แล (เป็นอันกล่าวได้ว่า) ธรรมทั้งสอง^๔ เหล่านี้รวมเป็นธรรมทั้งมุลลักษณ์เดียวดั้นในภาษาฯ; คือ เวลาเราอย่างเดียว ก็เป็นมุลส่วนรับให้เกิดตัวหมายแต่ละอย่าง ๆ ทั้งสองอย่างได้.

ถูกก่อนอาณานิพัท ก็คำนิว่า “เวทนาเม เพราะนั้นจัลลีดัลลี” กันนี้, เป็นนี้เดียว เป็นก้าวที่เราถ้าว่าแล้ว. ถูกก่อนอาณานิพัท! ความอ่อนนี้ เชือกต้องทราบอธินาภิไชยโดยปริยายกังก่อไม่ได้ ที่กรงกับหัวข้อที่เราถ้าว่าไว้แล้วว่า “เวทนาเม เพราะนั้นจัลลีดัลลี”; ถูกก่อนอาณานิพัท! ถ้าหากว่าฟังดูจะ ข้าไม่ได้มีเกิ่กไร ในที่ไหน ๆ โดยทุกชนิด โดยทุกอาการ กล่าวคือ จักบุญผู้ดี โสดผู้ดี สามเณรผู้ดี ชีวชาลัยผู้ดี ภารดัมมผู้ดี โนนสัมมาดี, แล้วไหร่; เมื่อผู้ดีไม่ใช่ เพราะความทับปีไปเพียงฟังดู โดยประการทั้งปวงแล้ว; เวทนา จึงมีขึ้นมาให้เห็นให้ใหม่หนอ? (“ขอหัน หมายได้ พระเจ้าช้า!”) ถูกก่อนอาณานิพัท! เพราะเหตุนี้ ในเรื่องนี้ นั่นแหล่งคือบทุ นั่นแหล่งคือนิทาน นั่นแหล่งคือสมุทัย นั่นแหล่งคือปัจจัย ของเวทนา; นั่นคือ ผู้ดี.

๔. ธรรมทั้งสองใบหนึ้น คือ พัฒนา ในเมืองว่า “ เพราะเวทนาเป็นนั้นข้อ จิตมีตัวพัฒนา ” น้อยกว่าหนึ่ง; อีกอย่างหนึ่ง คือ ตัวพัฒนา ที่ทำตนน้ำทึบแล้วหายความมื้นเครือเหลือเพียงการณ์, รวมเป็นสองอย่างพัฒนา; อายุจะมาก ให้ในนักว่า ไปในสุขวิภา, ที่บรรลุถอนเรียกว่า วัชฐามุกติพัฒนา; อายุจะน้อย ให้ในนักว่า ถูกๆ คุกๆ กินบุกพิษ, หรือที่บรรลุถอนเรียกว่า สมุทาราภัตพัฒนา.

คุก่อนอันนที ก็คำนว่า “ผัสดะนี่ เพราบล้อด็อกโนมูป” คันนี เช่น
นี้แล เป็นคำที่เรากล่าวแล้ว. คุก่อนอันนที ความข้อนี้ เขายังทราบอธิบายโดย
ปริยายคงพอไปนี้ หึ่งกับหัวขอที่เรากล่าวไว้แล้วว่า “ผัสดะนี่ เพราบล้อด็อกโนมูป”.

ຖុករាងនានាំ៖ ការប្ដឹងចិត្តខ្លួនខ្លួន ឱ្យមីໄកពីយាមការ និង
ជិត អូរេត ងុងលាយ បើលើក, ដើម្បីការ សិក្ស ជិត អូរេត លោកនេះ ឱ្យមីតិ៍ដោយ
ការសំគាល់គោរកការទិញខ្លួន (ឥឡូវនៃអូរេត) នៅរដូចនៅក្នុងការ ទាមទីនាំ
ថ្ងៃពីថ្ងៃ ដើម្បី “ខ្លួន ហាមីតិ៍ ព្រៃងខ្សោច”;

กูก่อน้านั้น การบัญญัติชื่อหมูแห่งรุป ย้อนมิได้โดยอภัยอาการ ลิงก์ นิมิต อุเทศ ทั้งหลาย เป็นหลัก เพื่ออาการ ลิงก์ นิมิต อุเทศ เหล่านั้น ไม่มีเสียงแล้ว การสัมฤทธิ์ทางการแพทย์ (ปฏิจักษณ์โรค) ในการเมืองเกียกบ้านมาถอย จะมีขึ้นมาให้เห็นได้แน่นอน ("ข้อนี้ หมายตี พระที่น้ำ");

คุก่อนงานนี้! การบัญญัติชื่อหม่นหง่านมาด้วย ชื่อหม่นหงวนถือว่า
ย่อมมีได้โดยอาศัยอาการ ดึงๆ นิมิต อุบท พังเหลา เมินเหล็ก เมื่ออาการ ดึงๆ นิมิต
อุบท เหล่านี้ ไม่มีเสียงแล้ว การล้มเหลวที่ว่ายการเรื่องก็ตาม ก็ การล้มเหลวที่ว่ายการกระหนน
ก็ตาม ชุมชนมาให้เห็นได้ในหมู่ (“ช้อนน หมายถึง พระเจ้าชัว”)

คุก่อนานนท์! ควรซื้อยุคชั่วโมงนี้ ยังมีได้โดยอาศัยอาการ ลิงค์ นิมิต อุทาหร หัวใจเป็นหลัก เมื่ออาการ ลิงค์ นิมิต อุทาหร เหล่านี้ ไม่มีเสียแล้ว หลังจากนั้นนำไปให้เพื่อใหม่หมด ("ห้องน้ำ หายใจ ประชุมหัว") :

๔. พึงยังคงไว้ว่า ปฏิจิราษรบุพษา แกนเทียนยุทธลัพเพียงงานรูป-วิญญาณ ไม่อาจเข้าไปถึงผู้ธรรมะของชาติ ทั้ง สำหรับบุตรสาว ในเมืองพนมเปญ ให้เป็นภารกิจของพระองค์ฯ แห่งแบบนี้.

ຖຸກອ່ອນອານັ້ນທີ່! ເພຣະເທົ່ານັ້ນແລະ ໃນເວື່ອງນີ້, ນັ້ນແຫະກີ່ອຫຼຸດ, ນັ້ນແຫະກີ່ອີ່ຫານ ນັ້ນແຫະກີ່ອສມຸຫຍໍ ນັ້ນແຫະກີ່ອົ່ງຈ້າຍ ຂອງຜົສສະ; ນັ້ນກີ່ອ ນານຽູນ.

ຖຸກອ່ອນອານັ້ນທີ່! ກີ່ກ່າວນີ້ “ນານຽູນມີ ເຫດະບໍ່ຈີ້ອົ່ງຈ້າຍ” ກັນນີ້, ເຊັ່ນນີ້ແລ ພົນຄໍາທີ່ເຮັກຄ່າວແລ້ວ. ຖຸກອ່ອນອານັ້ນທີ່ ກວານຂ້ອນນີ້ ເຊື່ອຕ້ອງທຽບອອົບນາຍ ໂກຍປີ່ຢາຍກັ້ອໂປ່ນນີ້ ທີ່ກ່ຽວກັບຫວັນຂ້ອທີ່ເຮັກສ່າງໄວ້ເສົ້າວ່າ “ນານຽູນມີ ເພຣະບໍ່ຈ້າຍກີ່ອ ວິ່ງຈາດ”: ຖຸກອ່ອນອານັ້ນທີ່ ດ້ວຍກ່າວວິ່ງຈາດ ຈັກໄຟກ່າວສົງໃນຫ້ອັນເມື່ອມາຮາດ ແລ້ວໃຫວ້; ນານຽູນຈັກນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອກວາມເນື່ອອ່າງນີ້ໄດ້ແລ້ວ; (“ຂ້ອນນີ້ ມານີ້ໄດ້ ພຣະເຊົ້າໜ້າ”);

ຖຸກອ່ອນອານັ້ນທີ່! ດ້ວຍກ່າວວິ່ງຈາດເກົ້າວັງໃນຫ້ອັນເມື່ອມາຮາດເດືອ້ວ່າ “ຈັກສົດຍືງ ເພີ້ແຕ່ໄຫວ້; ນານຽູນ ຈັກນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອກວາມເນື່ອອ່າງນີ້ໄດ້ແລ້ວ; (“ຂ້ອນນີ້ ມານີ້ໄດ້ ພຣະເຊົ້າໜ້າ”);

ຖຸກອ່ອນອານັ້ນທີ່! ດ້ວຍກ່າວວິ່ງຈາດເອງເກີ່ອອົນ ທີ່ເປັນຫາຍົກຄານ ເປັນຫຼຸງ ກົກຄານ ຈັກສົດຍືງເສີ່ນເຫວ້າໃຫວ້; ນານຽູນ ຈັກຄົງຫົ່ງກວາມເຈົ້າຢູ່ ກວານອອກຈານ ກວານໄຫຫຼຸດຢູ່ ນ້ຳງ່ອງ; (“ຂ້ອນນີ້ ມານີ້ໄດ້ ພຣະເຊົ້າໜ້າ”);

ຖຸກອ່ອນອານັ້ນທີ່! ເພຣະເທົ່ານັ້ນ ໃນເວື່ອງນີ້, ນັ້ນແຫະກີ່ອຫຼຸດ, ນັ້ນແຫະກີ່ອີ່ຫານ ນັ້ນແຫະກີ່ອສມຸຫຍໍ ນັ້ນແຫະກີ່ອົ່ງຈ້າຍ ຂອງນານຽູນ; ນັ້ນກີ່ອ ວິ່ງຈາດ.

ຂ້ອງກວາມນີ້ ເປັນຂ້ອງກວາມທີ່ມີສັດຍະນິບປົງຢູ່ອົມປະກາດຂອງເຈົ້າກາຍາຄົມ, ນ້ຳອກາຍາສືອງຮຽນ. ແກ່າວຂ່າຍເດືອ້ ເຂົ້າຮ້ອງກວາມນີ້ ເປັນເພື່ອປົນ ແລ້ວເຊື່ອເຂົ້າຮ້ອງກວາມໃນກາຍາຮຽນເປັນເພຸ່ນໄຟ. ຜ້ອມືອນນີ້ ກີ່ຂ່າວ່າ ເປັນເວື່ອງກືອງຮຽນ ໄກຍສ່ວນເກີຍ.

คุก่อ่อนอาหนห์! ก็กันนี้ว่า “วิญญาณมี เผราชั้จักษ้อนานรูป” กันนี้,
เช่นนี้แล เมื่อกำที่ไรากล่าวเล่าว่า คุก่อ่อนอาหนห์! กារນั้น หยอกกังหารอยอันง่ายโดย
ประยาถกังก์ท้อไปนี้ที่ทรงกับท้าวข้อที่ไรากล่าวไว้แล้วว่า “วิญญาณมี เผราชั้จักษ้อนานรูป”:
คุก่อ่อนอาหนห์! ถ้าหากว่าวิญญาณ จักไม่ได้มีที่คงที่อาศัยในนานรูป แล้วไหร่; กារน
เกิดขึ้นพร้อมแห่งทุกๆ ก็อชาติธรรมะจะต้องไม่ หมายความใดให้เห็นได้ใหม่ (“ซ้อนนั้น แทน
นี้ พระพัชร.”)

ดูก่อนอาหนห์! เพราจะเห็นนั้นแนะ ในเรื่องนี้, นั่นแหลกคือเหตุ นั่นแหลก ก็คือน้ำทัน. นั่นแหลกคือสมมัย นั่นแหลกคือป้าข้อ ของวิญญาณ; นั่นคือ นามรูป.

ถูกก่อนหน้านี้ ทั้งหมดเพียงเท่านี้ สักวันใดก็ จึงเกิดมัง จึงเก็บบัง จึงกายนัง จึงรุกบัง จึงอุบกีบัง : คล่องเหล็กการเรือก (ยาริาน) ก็มีเพียงเท่านี้, คล่องเหล็กการหมุกคลา (นิรุกคี) ก็มีเพียงเท่านี้, คล่องเหล็กการมั่ญญตี (ปัญญาภูก) ก็มี เพียงเท่านี้, เรืองเหล็กต้องรู้ด้วยชั้นญาณ (ปัญญาจาร) ก็มีเพียงเท่านี้, ความเบื้องหน้าของ ในวัฏฐะ ก็มีเพียงเท่านี้ : นามรุปไม่อาจหนีวิญญาณให้หลบซึ่ง การมั่ญญตีนี้ ความเป็น อ่อนแงน์ (ของมนุษย์ปกติ) วิญญาณ นั่นเอง).

ପାତ୍ର ଓ କର୍ତ୍ତା

เป็นที่ตั้งแห่งความเป็นไปได้ของปฏิชีวสันปากา

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ คึกคักล่าวๆ กันว่า ‘ภพ-ภพ’ ตั้งนั้น ภพอ่อน
เมื่อใด ตัวยังคงมีปรมากลต่อไปและ พระเจ้าชี้?”

๔. ចំណាំ នាមពី ទាន់ការទេរង ឬរ. ល. ២០/២០១៧/៩៩៦, ការសែនកំឡត់របាយអ្នក.

ຖຸກອ່ອນອານນີ້! ດ້ວຍຮອບນີ້ການຫາຫຼຸບເປັນວິນາກ (ວິນາກ = ພອແໜ່ງກາງ ກຣະກໍາ) ຈັກໄຟໄຟມີແລ້ວໄວ້ຮັບ ການພະພົບປະກາງໄດ້ແລ້ວຮູ້ອີກ ("ຂ້ອນນີ້ ໄກນໄດ້ ພຣະເຫັນໆ") ຖຸກອ່ອນອານນີ້! ກ້າວເຫຼຸດກັ່ງນີ້ແລ້ວ ກວມ ຈຶ່ງຂ່ອງວ່າເນື້ອນາ, ວິຊາຄະນະ ຂ່ອງວ່າພີ້, ທັນາ ຂ່ອງວ່າຍາງໃນພີ້. ເມື່ອວິຊາຄະນະ ຂອງສັກວົງຫລາຍຜູ້ມີວິຊາເປັນເກົ່າງກັນ ມີຫັນຫາເປັນເກົ່າງກັນ ທີ່ມີຫັນຫາ ເປັນເກົ່າງຜູ້ ທີ່ມີຫັນຫາຫຼຸບແຮງ (ການຫາຖຸ) ອ່າງນີ້ແລ້ວ, ການນັ້ນເກີດບັນໃນ ກາພໃຫມ່ຕ່ອໄປ (ຍາຍດີ ປຸນພຸກວາລິນພັກຖຸ) ຢ່ອນນີ້ ດ້ວຍອາກາຮອຍ່າງນີ້.

ຖຸກອ່ອນອານນີ້! ດ້ວຍຮອບນີ້ຖຸກປະຫຼຸບເປັນວິນາກ ຈັກໄຟໄຟມີແລ້ວໄວ້ຮັບ ອຸປະກພ ລະພົບປະກາງໄດ້ແລ້ວຮູ້ອີກ ("ຂ້ອນນີ້ ໄກນໄດ້ ພຣະເຫັນໆ") ຖຸກອ່ອນອານນີ້! ກ້າວເຫຼຸດກັ່ງນີ້ແລ້ວ ກວມ ຈຶ່ງຂ່ອງວ່າເນື້ອນາ, ວິຊາຄະນະ ຂ່ອງວ່າພີ້, ທັນາ ຂ່ອງວ່າຍາງໃນພີ້. ເມື່ອວິຊາຄະນະ ຂອງສັກວົງຫລາຍຜູ້ມີວິຊາເປັນເກົ່າງກັນ ມີຫັນຫາເປັນເກົ່າງຜູ້ ທີ່ມີຫັນຫາຫຼຸບແຮງ (ການຫາຖຸ) ອ່າງນີ້ແລ້ວ, ການນັ້ນເກີດບັນໃນກາພໃຫມ່ຕ່ອໄປ ຢ່ອນນີ້ ດ້ວຍອາກາຮອຍ່າງນີ້.

ຖຸກອ່ອນອານນີ້! ດ້ວຍຮອບນີ້ຖຸກປະຫຼຸບເປັນວິນາກ ຈັກໄຟໄຟມີແລ້ວໄວ້ຮັບ ອຸປະກພ ລະພົບປະກາງໄດ້ແລ້ວຮູ້ອີກ ("ຂ້ອນນີ້ ໄກນໄດ້ ພຣະເຫັນໆ") ຖຸກອ່ອນອານນີ້! ກ້າວເຫຼຸດກັ່ງນີ້ແລ້ວ ກວມ ຈຶ່ງຂ່ອງວ່າເນື້ອນາ, ວິຊາຄະນະ ຂ່ອງວ່າພີ້, ທັນາ ຂ່ອງວ່າຍາງໃນພີ້. ເມື່ອວິຊາຄະນະ ຂອງສັກວົງຫລາຍຜູ້ມີວິຊາເປັນເກົ່າງກັນ ມີຫັນຫາເປັນເກົ່າງຜູ້ ທີ່ມີຫັນຫາຫຼຸບແຮງ (ການຫາຖຸ) ອ່າງນີ້ແລ້ວ, ການນັ້ນເກີດບັນໃນກາພໃຫມ່ຕ່ອໄປ ຢ່ອນນີ້ ດ້ວຍອາກາຮອຍ່າງນີ້.

ຖຸກອ່ອນອານນີ້! ກາພ ຢ່ອນນີ້ ດ້ວຍອາກາຮອຍ່າງນີ້ ແລ້ວ,

(ท่านเป็น บุญรักษ์ความในสู่การอภิญญาตนนิยม ซึ่งมีหลักธรรมท่านของเดียวแก้ :--)

“ช้าแต่พระองค์มีใจร้าย ค่าที่ก่อตัวๆ กันว่า ‘ภพ-ภพ’ ด้วยนั้น ภพยอม
เมตตี้ คือยกหนึ่งมีประมวลคนท่านไว้ดู พระเจ้าใช้รื้อ?”

ถูก่อนนานน์! ถ้ากรรมอันนี้กามชาตุเป็นวิบาก (วิบาก=ผลแห่งการกระทำ) จักไม่ได้มีแล้วใช้ร กรรมภาพ จะพึงประกยูให้เดิหรือ? ("ข้อนั้น หาไม่ใช่ พระเจ้าตัว") ถูก่อนนานน์! ก้าวเหตุกุ้งน้ำแม่ กรรม จึงข่าวว่าเพื่อนๆ วิญญาณ ข่าวว่าพี่ๆ ตัวท่าน ข่าวว่ายังในพิธี เมื่อ เอกนา ก็ต ความปรารถนา (ปถุนา) ก็ต ของสักว่าทั้งหมดด้วยมือ อาจารย เป็นเครื่องกัน นักดูเหมือนเครื่องผุด ทึ่งอยู่ด้วย ชาตุหนึ่งทราบ (กรรมชาตุ) อย่างนี้แล้ว ภารนั้นเกิดในพิทักษ์ไป ยังเมื่ ห้ามอาการอย่างนี้.

๙. សាកលវិទ្យាល័យអន្តរជាតិ ភី. ល. ២០/២០៩/៤០៣, ក្រុងកំពង់ខាងខាងមុខ.

ວ່າດ້ວຍປົງຈອຍທີ່ນີ້ດັກມະນະເພື່ອຕິດຫຼຽນ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ

ก้าวยเหตุกังหันแล้ว บรรลุ ใจชื่อว่าเนื้อนา, วิญญาณ ชื่อว่าพิช, อัลมา ชื่อว่ายาง ในพิช. เมื่อ เอกนา ก็คือ ความบุรุษของ ก็คือ ของสักว่างทึ่งหลาภูมิอิริยาบถเป็นเครื่องกัน มีต้นเหาเป็นเครื่องอยุก กังหันก้าย ตามดอนป่าระดีด (อยุปภากุ) อย่างนี้แล้ว ควรจะเกิด ในคนใหม่ต่อไป ย่อมมี ตัวอย่างการอ่านนี้.

គុករែងរាយនេះ។ រាប ម៉ោងនី ពើវិចាការូយ៉ាងនេះ ដោ

หมายเหตุที่ห้องรวม: ผู้ศึกษาเพื่อสังเกตให้เห็นว่า การเดินขั้นบันไดภายนอกใหม่ที่ปูไม้ในห้องนี้ หมายถึงการก่อตั้งห้อง เพื่อรักษาความแห้งอุ่นภายใน ของสิ่งที่ปูรักษาก่อน ที่จะอยู่ชานหลังห้องพักฯ ในขณะที่ห้องมีอยู่และบ้านหลังห้องนี้ๆ ทุกอย่าง ทำห้องไม้ไม่สามารถอยู่ได้ ของห้องพักฯ ซึ่งเป็นการต้องบันทึก รูปช่างห้องน้ำ ห้องครัวห้องนั่ง; คันหนัน ถ้าห้องนี้ๆ อยู่ เมื่อเพื่องดล่องต้องไถอย่างหนึ่ง การเดินทางในห้องใหม่ ในห้องนี้จะมีจุดบันไดภายนอกนั้น ก็เพียงนั้นอย่าง.

หนังสือที่สอนฯ ฉบับ